

nm. 3. Caroc. de locat. part. 1. Rubric. de res. end. locat. n. 34. Hermosill, d. nm. 24. vers. in feminis, Pet. Greg. sup. num. 15, quamvis Trentacin. d. tit. de empt. resolut. 3. n. 12. in fine, hoc limitec, si hujusmodi personæ de legis provisione certiorate specialiter illi renunciant.

Ad hanc solutionem D. Covarr. pro Calcaneo potest replicari, quod etiam in viris majoribus non rusticis facilitas consideratur, ut jure communi attendebatur in renunciatione exceptionis non numerata pecunia; quæ, ut diximus, ex hac causa in continenti facta non tenebat, quamvis ex intervallo subsisteret.

Verf. Secundo, in ejusdem opinionis.

23 Similiter contra hanc responsionem, De Covarr. dici poterit, homines itidem in venditione, aviditate comparandi aliena, vel necessitate vendendi propria compulsos, sapè labi ad carius emendum, vilisvè distraendum, & eadem facilitate, qua hæc faciunt, moventur ad renunciandum in continenti legis auxilio: quæ ratio cessat, si post contractum jam perfectum suo juri cedant, quod cum liberius operentur, sibi præjudicant.

Verf. Tertio accedit, quod Romanis.

24 Non omnino excluditur Romani ratio, nam doli quali-quali suspicione non caret, qui cum læsione ultra dimidiam alterius contrahit, volens cum tanta jactura aliena locupletari; Cancei. d. part. 1. cap. 13. num. 25. vers. Ob qua non interest, Nogueroi. allegat. num. 18. 56. Thor. cons. un. c. post veta decisio. num. 42. Sforcia Odd. cons. 37. num. 58. vel. Hermosill, alios referens, dicit. glos. 11. num. 49. Unde saltem secundum hanc sententiam non est absonum, de renunciatione doli ad eam, de qua agimus, arguere; quæque verum sit ex læsione ultra dimidiam dolum non præsumi, Pet. Greg. sup. s. 24. n. 3.

Ad Num. 4.

25 Verè tenet in l. ult. §. Item quæstionem ff. de condit. ind. bit. minime juvat Calcanei opinionem, ut tenet D. Covarr. cum in renunciatione loquatur generalis quando autem specialis renunciatio conditionis indebiti impediatur repetitionem, explicat latè Gutierrez. de juram. confirmat. part. 1. cap. 27. per totum.

Verf. Quinto, Calcanei sententiam adjuvat.

26 Dubium non est, ut experientia docet, quin renunciatio d. l. 2. ex stylo Tabellionum in instrumentis venditionum adijciatur, eisdem contrahentibus insciis, atque ita testantur Villadieg. ubi proximè, d. n. 139. vers. X. e remedio. Nogueroi supra, num. 95. Matienç. d. glos. 8. n. 45. Nec refert, quod illis instrumenta ante præstitum consensum, prælegantur, quia communitè ad hujusmodi clausulas non advertunt, qui contrahunt; nec vim, quam habent, homines literatum imperiti intelligunt, & per Tabelliones declarari non solent; quapropter clausulas ex stylo Tabellionum apponi consuetas nullius esse momenti, saltem quoties de gravi præjudicio tractatur, sentiunt Tiraquel, in l. si unquam, n. 126. C. de revocand. donat. & de jure Constitum. part. 3. limit. 31. n. 1. D. Covarr. in rubric. de testament. part. 2. ex n. 39. ubi alii Matienç. in l. 1. glos. 10. v. 65. in. 4. lib. 5. Recopilat. Gutierrez. de jurament. confirmat. part. 1. cap. 17. n. 5. vers. Sed contraria, Pareja de instrument. edit. tom. 1. tit. 5. re. olu. 10. n. 68. 69. & alii multi, apud Menochium cons. 37. d. n. 157.

Contraria verò sententia communis etiam docens; has clausulas esse observandas, acsi à contrahentibus adijcerentur, quam amplectuntur plurimi, quos referunt, ac sequuntur ipse Menoch. d. n. 130. & Hermosill in l. 32. glos. ult. v. 9. tit. 5. est intelligenda, si de modico præjudicio tractetur, aut illæ ad solemnia, vel substantialia actus pertineant, nam in ipsas creduntur partes consensisse eo ipso, quod instrumentum fieri voluerunt: renunciatio autem l. 2. non est modici præjudicii, nec ad solemnitatem, vel substantiam venditionis spectat, atque ideo à Tabel-

lione adjecta pro non scripta debet haberi. Nec quicquam interest, quod renunciatio utrinque fiat, possitque vel venditori, vel emptori utilis esse. Quoniam hoc verum est, si in abstracto consideretur, non si jam in contractu posita, etenim statim læso erit nociva, & deceptorii favorabilis; cum ad læsionem tempus contractus inspicitur regulariter, ut c. proximo præced. dictum est.

Ibi: Quamobrem quamvis sapissime.

Tamen non obstantè renunciatione facta in eodem instrumento, auxilium d. l. 2. concedi quotidie videmus, ut restatur Matienç. d. glos. 8. n. 43. alioqui inutilis jam esset provisio ejus constitutionis, cum in omnibus instrumentis talis clausula renunciations ex consuetudine Tabellionum adijciatur, sicut considerat Morla d. quæst. 24. n. 8. Et quamvis de jure dubia sit quæstio, Calcanei sententia, quam amplectuntur tot gravissimi interpretes adversum D. Covarr. laudati supra, n. 20. æquior est, atque ideo tenenda, cum in dubiis non minus tutum sit, quam justum, benigniorem se qui interpretationem, læa qua 153. §. In re dubia ff. de reg. jur. magisque repetitioni, quam adventitio lucro favendum, l. non debet 42. §. In re dubia ff. eod.

Ad Num. 5.

Enormissima læsione in contractu contingenti, renunciatio d. l. 2. quomodolibet facta, imo & juramento facta, non obstat læso agenti adversus deceptorem Est communis resolutio, pro qua sunt Molin. de p. in gen. lib. 2. c. 3. vers. Quod temperantem, Barbof. in d. collectan. n. 130. Ant. Gab. d. lib. 3. tit. de jur. dor. conclus. 1. n. 8. Gregor. Lop. in d. l. 56. glos. ult. Simoncei. de decretis. lib. 3. tit. 8. n. 233. Gattier. d. cap. 26. n. 7. Trentacin. d. tit. de empt. resolut. 3. n. 8. Villadieg. d. n. 139. vers. No miserosa. Burat. de iur. 75. n. 6. & 8. & dec. 116. n. 15. Paschal. de part. 10. esp. part. 1. c. 8. n. 47. 11. Or. d. cons. n. 10. 43. Galerat. de renunciat. cenus. 2. r. n. c. 102. n. 24. vers. Contrarium verius, Padilla in d. l. 2. n. 43. Matienç. de glos. 8. n. 48. Cevall. tom. 1. quæst. 15. n. 4. Afflictiis de iur. 32. n. 7. Castill. quotidianæ. lib. 3. c. 2. n. 36. 41. 53. qui ait, nullam cautelam excogitari posse, ut remedium contra enormissimam læsionem excludatur, Hermosill apud quem alii multi, d. glos. 11. n. 35.

Sed si læsioni enormissima fuerit eam juramento specificè renunciatum, cessare omne legis auxilium ad contractus rescissionem, opinantur Ant. Gom. variat. l. 2. c. 14. n. 20. vers. Tertio infero. Michaël Grassi. in §. Successio ab intestato, q. 13. vers. Contrariam, Tusch. lit. L. conclus. 494. n. 44. Butr. in c. cum contingat, n. 13. vers. Sic concludunt, de jur. jurand. Betolet. cons. 51. n. 16. lib. 1. Bargal. de dolo. lib. 2. c. 2. n. 42. vers. Ex adverso, Galiaula cons. 32. n. 32.

Contrarium verò sustinent Hermos. d. glos. 11. n. 45. Abbas in d. cap. cum contingat, n. 23. de jur. jur. Cagnol. in d. l. 2. n. 98. Padilla ibi, n. 43. Rot. apud Castill. de iur. 1. de empt. Grammatic. de iur. 66. n. 48. & 49. Molin. ubi proximè, n. 19. Gutierrez. in Auth. n. sacrament. a puberum, n. 98. C. si adversus, vendit. Pet. Barbof. in l. 1. p. 1. 5. n. 5. ff. sibi maritum. Castill. d. cap. 2. à numer. 28 August. Barbof. in d. collectan. num. 130. Seraphio. de priv. leg. jurament. privileg. 13. n. mer. 6. Quæ sententia verior est, ac communis, jura enim dolum in hac læsione præsumunt, ut cum aliis docet Hermos. n. 46, qui juran. em. vi fovendus non est; qui quidem dolus quasi adhibitus ex proposito, consensum jurantis tollit; & ideo nec contractus, nec renunciatio juramento firmatur. Faciunt tradita supra n. 5.

Quæ sit enormissima læsio: Iudicis relinquunt arbitrio, juxta veriorum opinionem, Giurba de iur. 110. n. 4. Castill. tom. 7. de Tertio, cap. 18. num. 91. Ferentill. in addit. ad Burat. num. de iur. 116. lit. C. Molin. d. c. 3. n. 18. in fine, Garcia de expens. cap. 8. num. 21. d. finem, Sforcia Odd. de in reg. restitut. part. 1. q. 4. n. 121. Hermosill. cum pluribus d. glos. 11. n. 11. Nogueroi. supra, n. 59. Elcobar. de variocim. lib. 2. comp. n. 6. n. 10.

Vtrum desideretur relaxatio juramenti, cum adversus contractum juratum ob enormissimam læsionem agitur: quæstionis est; & negant Matienç. d. glos. 8. num. 49. Caroc. supra, d. rubric. de rescindend. locat. num. 35. & 36. Mancin. supra,

supra, part. 6. quæst. 4. n. 1. Farinac. infragment. part. 2. ve. b. inramen. num. n. 1273. 1290. Bencench. in addit. ad Seraphin. de priv. leg. ramem. pr. vilig. 31. num. 16. 17. & privileg. 6. r. n. 55. Joseph. Ludovic. Lucen. d. i. 27. num. 18. 20. & alii apud Hermosill. d. glos. 11. num. 82. & Barbof. in collectan. ad Auth. sacrament. a puberum. num. 17. C. de v. r. vendit. n.

Sed, contra, non esse audiendum enormissimè læsum nisi relaxatione juramenti impetrata, sustinent. Castill. quæst. id. anar. ib. 3. ap. 2. num. 26. vers. An absolutio, Capic. de iur. 159. D. Covarr. in e. quæstio pactum, part. 3. §. 4. n. 8. de part. in 6. Gutier. in d. autem. sacrament. a puberum, n. m. 96. ve. f. S. d. his non obstantibus, Fachin. supra, ib. 8. cap. 69. in fine, Cancei. d. ap. 13. num. 11. vers. Ex quibus, Molin. d. c. 2. n. 25. Azved. in l. 4. num. 137. tit. 2. lib. 4. Recopilat. Cevall. tom. 2. quæst. 900. num. 35. quæ sententia magis communis est, ac tuta. Sed priorem admittit Rota de iur. 102. num. 2. part. 2. diversor. cum manifestè de enormissima læsione constat, Hermosill. numer. 84. de quo diximus sup. lib. 1. cap. 4. num. 43. Sed et contraheus juraverit, se non petitarum abolitionem à juramento, quo contractum firmavit, poterit, tam à primo, quam à secundo juramento absolvi, Molin. n. 25. Hermosill. qui alios refert, sup. n. 92. Sed si dolus ex proposito intervenierit, nulla debet absolutio postulari, Molin. n. 14. D. Covarr. in e. quæstio pactum, part. 3. §. 4. n. 3. Abbas in e. cum. contingat, n. 123. de iur. r. vand.

22 Quæ communis sententia tradita num. 29. ampliat, et si renunciatio sit ex intervallo geminata, adhuc enim enormissimè læsus, erit audiendus ob præsumptum dolum deceptoris: Hermosill. d. 46. Boër de iur. 35. num. 5. Molin. d. num. 19. ad finem, Gattier. ubi proximè, num. 99. vers. Sed si bene, in fine, Pinel. part. 1. 3. cap. 11. num. 36. Burg. de Paz, cons. 28. num. 22.

Ibi: Quo quidem casu læsio re ipsa contingens.

23 Lætio enormissima quoad juris effectus, dolo comparatur adhibito ex proposito: Hermosill. n. 46. Valalc. co. s. 130. num. 22. Mascard. conclus. 33. num. 27. 28. Joseph. Ludovic. Per. s. de iur. 18. n. 55. 56. 63. 70. Caldas Pereira in l. si curatorem, verbo læsus, num. 1. c. 1. Quæstio agitur, Cancei. d. c. 14. num. 11. Andr. Barbof. v. v. lib. 2. ob. v. r. a. 147. n. 8. Castill. q. ot. d. anar. ib. 3. cap. 1. n. 20. 41. 53. vers. si autem, Seraphin. de priv. leg. juram. privileg. 83. num. 77. Farinac. in prax. crimin. quæst. 89. num. 140. qui plurimos referunt. Hinc est, ut si læsio enormissimè interveniat deceptorii electio denegetur, quæ ex d. l. 2. non potest, sed læsus ad contractus rescissionem agere præciè potest, Barbof. in d. collectan. n. 76. Fontanella supra, in 2. claus. 7. l. 2. part. 2. n. 59. 60. Hermosill. in d. l. 56. glos. 7. num. 20. t. 5. pa. 15. Cagnol. in d. l. 2. num. 81. Thelaur. de iur. 165. num. 8. Nogueroi. allegat. 26. n. 216. Et ita in paxi servari, testis est Anton. Fab. in suo Codic. lib. 4. tit. 30. diffinit. 3. et si ipse contra neat, de erroribus, de ad. 7. error. 10. d. n. 7. & D. Covarr. in d. l. 2. quæstio pactum, §. 4. num. 14. Inde etiam proveniunt hoc casu res cum fructibus per deceptorem sit restituenda, nedum perceptis, sed & qui percepti poterunt, Fontanell. Barbof. Hermosill. ubi proximè, Giurba de iur. 105. num. 1. Gomez de Leon. in sua centur. respons. 19. Gamma d. c. 40. 94. num. 9. ubi Flores de Mena, Parlador. r. r. quotidianæ. lib. 2. cap. ul. in part. 5. §. 16. n. 13. Cevall. tom. 2. quæst. 763. n. 43. Cytiaç. tom. 2. controvers. 258. num. 10.

Ad Num. 6.

24 Clausula hæc, per quam contrahentes sibi invicem donant, quod ultra vel infra justum pretium datur, vel recipitur, est ex illis, quas Tabelliones ex officio adijcere solent, ut advertunt Gutierrez. in d. autem in sacrament. a. n. 10. Menoch. de arbitria. lib. 2. cas. 144. num. 4. Hermosill. d. glos. 11. num. 119. Gomez. Vaj. lib. 1. cap. 5. num. 20. & quævis multi sentiant; cum D. Covarr. in præsentia, per illam tolli remedium d. l. 2. aut saltem aliqualem donationem induci, juxta verba in instrumento scripta, ut videre licet apud Menochium ubi proximè, Fachin. d. lib. 2. cap. 19. vers. Sed & tertia, Morla d. ut. 9. quæst. 20. per totam, qui plures referunt

Verius tamen est, per talem clausulam, nec remedium d. l. 2. aufertur, nec aliquam donationem induci, nisi aliu n. d. constet de scientia jurti precii, ac animo donandi: Ita Gutierrez. Vajo, Hermosill. ubi n. per, Monerol. in sua praxi, tract. 7. in pr. instrument. vendit. circa principum, Pinell. part. 1. c. 2. n. 21. 22. Matienç. d. glos. 8. n. 44. Castill. controver. lib. 4. c. 5. 2. à n. 38. Thelaur. Pedemontan. decis. 165. Marta de claus. part. 1. claus. 363. Molin. de iur. & ju. d. iur. 749. n. 16. Kodicic. de ann. v. d. lib. 1. quæst. 1. r. a. num. 6. Azved. in l. 1. n. 29. tit. 11. lib. 5. Recopilat. D. castill. de iur. lib. 2. tract. 9. disp. 3. d. ub. 3. num. 34. Barbof. n. m. 58. ubi alii. Ea enim verba præter contrahentium intentionem adijciuntur, qui minime de donatione cogitant, sed contractum utrinque onerosum volumus celebrare, ac perfectorè ponuntur; Castill. supra, n. 39. in fine, Tusch. lit. C. cons. 304. num. 12. actus autem non debet ultra agentium intentionem operari, l. non omnis 19. ff. si cert. per. ar. est. sonus verborum aliud suadet, cum non illa, sed mens sit attendenda disponentis, generaliter 6. C. de impub. & aliis, l. si quis. filium 3. de iur. præterit. l. 3. §. Conditio ff. de admind. legat. August. Barbof. de axiomatib. jur. a. iom. 222. n. 1. ubi plures refert, & videas ad hæc notata sup. num. 26.

Ad Num. 7.

Insinuatio nihil aliud est, nisi facta donatio is apud judicem competentem publicatio, quam, & alias definitiones tradit, & exornat Hermosill. in l. 9. glos. 1. num. 28. tit. 4. part. 5. quæ quatuor de causis de jure ad valorem donationis ultra quingentos solidos desideratur. Primum, ut inter donationem & insinuationem donans maturius deliberet, num sibi expediatur actum illum perficere, & nam ac insinuationem potest donatio revocari, saltem quoad excessum quantitatis lege permittitur, Hermosill. in d. l. 9. glos. 1. num. 2. Secundò, ut iteratio actus perleverantiam & animam deliberatum ostendat, Tertio, ad tollendam omnem suspensionem fraudis, & metus, Quarto, ut probationem occurratur satisfacti, ita Ant. Cavaat. de insinuationib. p. 1. n. 18. Seraphin. privileg. 73. n. 50. Rebuff. ad leg. Gallia, tom. 2. tit. de donationib. insinuatione. v. r. 1. glos. 1. num. 2. Merloch cons. 26. n. 19. cum alii, Pet. Gregor. synagmat. ib. 28. c. 1. 3. n. 4. 6. Card. Leg. l. p. uisp. 23. ff. l. 10. n. 149. ubi, n. 146. Ad insinuationem in foro confectam requiratur, ut tuta conscientia possit retineri, quod ultra quingentos solidos donatum est; & donarium ad restitutionem non teneri, nisi petatur, cum Molina, & aliis, resolutio D. castill. sup. tract. 9. disp. 1. d. ub. 6. num. 113. 17. ubi quod lat. est, si tacite excessus exigatur.

Communis doctrina est, quod, ubi inter contrahentes remittitur, maxime per verba importantia donatione, quod datur, vel accipitur præter justum pretium, si summam quingentorum solidorum id excedat, insinuationem requiritur, Tiraquell. in d. l. si unquam, verbo, donatione largitionis, & Anchiræ, & Imola in c. cum car. a. de empt. Rom. in l. 2. in princip. ol. 4. ff. de verb. ob. in ar. Alciat. ibi, n. 16. Alexan. in l. si qui cum aliter, col. 4. vers. Item, quæ sunt ff. eod. Firman. de tab. l. part. 3. part. 8. princip. quæst. 12. in fine, Socin. cons. 215. c. l. 1. ib. 2. Put. de iur. 23. c. n. 8. lib. 1. latè Fachin. d. lib. 2. c. 19. vers. Ego in hac re duo. Quæ opinio quando vera sit, ex dicendis apparerebit.

Verf. Primum, locus Iurisconsulti.

Hæc fundamento satisfacit D. Covarr. in r. 2. num. 10. Et sequentibus, n. 12. in fine.

Verf. Secundo, ratio ne insinuat.

Hæc rationi responderet, non esse gratuitam donationem, quam contrahentes faciunt, sed necessariam, supposito contractu venditionis, cum ideo renunciant, vel remittunt, quia alter contrahens emere, aut vendere teneret, nisi his pactionibus contractus firmaretur. Undè donatio non est, nisi impropiè, cum ob causam fiat: l. hoc jure 12. §. si. l. Aquilis Regius 27. junctè Glos. ubi verbo, non meram ff. de donat. quæ ad sui validitatem insinuatione non eget, Molin. de primogen. lib. 2. c. 8. num. 16. Barr. in d. l. Aquila

luis, num. 3. Ant. Gabr. l. lib. 3. tit. de donat. conel. n. 62. Inl. Clar. r. cent. sentent. l. b. 4. §. Donatio. 17. ad finem, Segura n. l. ab. exheredat. n. 9. ff. de legat. 1. Cyriac tom. 1. contr. 128. n. 109. Gratian disceptat. c. 81. n. 24. 25. Hermol. in d. l. 9. glof. 15. num. 15. ut. 4. part. 5. Videas pro solutione hujus argumenti D. Covar. infra, n. 12. in fine.

Ad Num. 8.

38 Renunciatio proprii juris, ad favorem alterius, censetur donatio. Glof. verbo dimittit e, in cap. ex parte, 12. de offic. & potest. vdic. deleg. Batt. in l. si fraudator 25. in prin. ff. que in fraud. credito. Tiraque. in d. l. si in quam, verbis, vocationis largitus, n. 171. Affictis d. c. 322. ex n. 2. Navarr. de sp. lib. §. 15. n. 5. Cervantes in l. 6. Tauri n. 70. Carleval, de judic. tom. 2. tit. 3. disp. 23. nu. 43. Hodierna ad Sureum, decis. 70. n. 12. Bellon. de jure accrescendi, 7. qu. 4. n. 68. 69. Tondut. supra, num. 14. qui constituit differentiam cum Cancerio part. 3. c. 22. n. 21. & c. 15. n. 171. Inter renunciacionem, & repudiationem; nam hæc tollit juris quærendi facultatem, in qua nec consideratur donatio, nec insinuatio requiritur; illa jam quantum auferit, quæ cum donatio vera sit, ultra quantitatem permissam, abque insinuatione non subsistet, Seraphim. privileg. 109. nu. 4. idem Tondut. n. 21. Rot. d. c. 323. n. 34. & de i. 3. o. n. 24. 30. 34. part. 16. in recentior. Ant. Gom. variat. lib. 2. c. 4. n. m. 10. vers. Item, etiam prædicta habet locum, Hermol. d. g. of. 15. n. 17. Dicastill. d. n. altat. 5. n. 119.

Ibi i Quo fit, ut etiam in remissione delicti.

39 Si debitum certum remittatur, insinuatio, ut in donatione, opus est, sed si dubium sit; Card Lug. s. p. disp. 23. feb. 10. n. 10. Dicastill. d. n. altat. 5. dub. 6. n. 128. Bald. in l. illud, C. de Sacrosanct. E. clef. Ant. Gom. d. c. 4. n. 9. Duenas res. 220. ampliat. 1. Inl. Clar. d. §. Donat. o. 9. n. 23. Mezz. de contrah. act. c. de donat. d. §. Insinuatio b. donat. n. 17. 18. Macienq. in l. 7. glof. 6. n. 6. tit. 10. lib. 5. Recopilat. Hermol. d. glof. 15. nu. 6. 5. 6. Cancr. part. 1. cap. 8. num. 4. licet contrarium teneat Ant. Fab. in Cod. lib. 8. n. 4. d. finit. 3. Gratian. cap. 409. num. 19. Borell. in sum. decis. part. 3. tit. 11. de insinuat. donat. a. num. 93. ubi alios laudat, qui docent, abque insinuatione remissio debiti liquidi valere.

40 Igitur huic argumento dicendum est, omnia supra tradita procedere, cum ex mera liberalitate quis renunciat, aut renunciat; non si ex necessitate præcedentis contractus onerosi, t eventi ei, qui auxilio d. l. 2. renunciat, quia nullo modo donare intelligitur, Cyriac. d. contrahens. 128. n. 105. Rim. cons. 193. num. 16. v. l. 2. de quo D. Covar. infra, n. 12. in fine, & diximus, sup. n. 34.

Ibi: Contrarium t. men, imo insinuationem non acquirit.

41 Hanc sententiam omnino tenendam, scilicet in renunciacione d. l. 2. insinuationem non esse necessariam, quia donatio non est; amplectuntur Tondut. 57. n. 22. Seraphim. decis. 181. Alberic. in l. donari, ff. de donat. Gratian. disceptat. cap. 273. num. 39. Hermol. d. glof. 11. n. 26. Pinell. part. 1. cap. 2. n. 24. ubi Suarez, qui sentit, tunc insinuationem desiderari, quando constat, liberaliter renunciacionem fuisse factam, non necessitate aliqua dimananti à præcedente contractu, ut contingit in clausulis ex officio per Tabelliones insertis, vel quas contrahentes simul in eodem instrumento adiciant in viti; quod scdus est, cum quis volens donare Titio mille, fundum duorum millium ei pro mille vendit, ut in casu l. si quis donat. 39. ff. de contrah. empr. Idemque est, si post intervallum fiat renunciatio, quia jam necessitate præcedentis contractus cessante, vera donatio est, quibus casibus insinuationem adhiberi necesse est; quod optime advertit Cyriac. & Tondut. ubi proxime, distinguit enim inter remissionem in pactis accessoriis venditionis factam ratione prioris contractus, & eam, quæ principaliter fit, necessitate non cogente; & licet verba donationem sonent, non quod dici-

tar, sed quod agitur, est considerandum, nec de nomine, sed de substantia contractus ratio haberi debet, l. cum in venditione 36. ff. de contrah. empr. l. si uno 12. n. p. in ff. locat. r. empr. 9. C. de contr. n. p. l. 1. & per totum, C. plus valere, quod agitur, Carleval, d. c. m. 2. tit. 3. disp. 33. n. 45. ubi multi Barbol. in col. l. etan. ad l. non epistolam. 13. C. de probat. Tiraquell. de retr. act. ligna. r. §. 30. glof. 1. n. 11. & sic intelligendi sunt Card Lug. ubi proxime, & alii.

Veil. Pr. m. m. etiam.

Contractus nomen, ac naturam fortiontur ab eo, quod contrahentes principaliter intendunt, etsi aliud admisceatur; si scilicet 22. §. Si tibi fundum ff. de alio. empr. l. teneatur 6. coa. Gutier. de gabel. qu. 35. num. 13. Molin. disp. 336. num. 6. Laflarte d. decim. vendit. c. 2. a. n. 1. Menoch. de presumpt. lib. 3. pref. 104. num. 38. Pinell. in d. l. 2. part. 2. n. b. r. i. c. num. 2.

Hoc argumentum, cui Fachin. respondet, & alii, d. c. 19. non multum verè sententia favet; nam si cor flaret de vero animo donandi, donatio non esset accessoria venditionis, cum propter hanc illa facta non fuisset, sed ex liberalitate; possetque contractus gratuitus ab oneroso separari, ut insinuatio, ubi necessaria foret, adhiberetur; in d. licet unus contractus alterius sit sequela, non idè tenet sine juris solemnitatibus, l. 1. §. ult. ff. de reb. erum. Alioquin fraus fieri legi saepe posset, si unus contractus in consequentiam alterius celebraretur ad effugiendas juris solemnitates Igitur in prædicti questione, illud solum inspicit debet, num libera donandi voluntas aduerit, nec ne, ut dicamus insinuationem requiri, vel non.

Ad Num. 9.

Ubi non apparet, quid contrahentes principaliter voluerint agere, talis contractus celebratus, creditur, qualis ab eis fuit denominatus, Gratian. disceptat. c. 96. num. 307. Aug. Barthol. de axion. a. p. axion. c. 9. n. 4. Ant. Monach. Forentin. decis. 512. 5. Mer och. a. lib. 3. pref. 105. n. 2. Ant. Gom. in 2. variat. cap. 2. n. m. 10. Cyriac. tom. 1. com. v. o. s. 145. n. m. 44. Tondut. quæst. r. c. d. l. c. 79. n. m. 1. Marecor. variat. lib. 2. cap. 133. n. m. 2. Undè si pecunia & res, cujus valor parum, aut nihil quantitatem pecunia excedit, pro re alia dentur, & contrahentes se permutare dixerint, e it contractus permutacionis; sin vendere, erit venditio; Cardin. L. g. de just. tom. 2. disp. 26. feb. 1. num. 6. Lef. eod. tit. lib. 2. cap. 21. dub. 1. Dicastill. in simil. Et lib. 2. n. alt. 9. disp. 1. dub. 1. n. 61. Anton. Gom. ubi proxime Gutier. de gabel. quæst. 30. num. 2. Cyriac. tom. 1. com. v. o. s. 169. n. 14. Molin. d. disp. 336. num. 6. Matienq. in l. 7. xvi. 10. n. m. 4. tit. 11. lib. 5. Re. o. jila. Mantie. de tacit. & ambig. convens. l. b. 22. in. 28. nu. 70. vers. Sed considera Laflarte, supra, 17. n. m. 21. Pinell. ubi proxime, num. 6. Bertachin. de sub. lib. 3. part. 8. principis, nu. 2. Parador. different. 109. §. 4. n. 8. quod verum est, cum non agitur de aliorum præjudicio, quàm eorundem contrahentium; nam si Tertio detrimentum imminet, non attenditur nomen: etui impositum, sed quod vere actum est; quare si res pecuniam excedat, erit permutatio; sin pecunia rem, venditio, quomvis maximus excessus non sit, quod id quid contrahentes dixerint, Gutier. d. g. 30. n. 6. Molin. d. disp. 336. n. 7. Laflarte ubi proxime, Pinell. d. c. 2. n. 3.

Ibi Nisi pecunia, qua rei in permutacione accessit.

Quoties inter valorem rei, & pecunie quantitatem, quæ 44 pro alia re dantur, maghus est excessus, nihil interest, quod nomen contrahentes actui impulsuerint; nam aut res excedit pecuniam, & permutatio censetur; aut pecunia rem, & venditio judicialiter, Dicastill. num. 62. Gutier. num. 5. Molin. Ant. Gom. Parador. Cardin. Lug. Lef. ubi proxime, Matienq. d. glof. 10. num. 6. Cyriac. d. contrahens. 69. num. 12. 13. 16. Guid Pap. quæst. 92. Boet decis. 144. Mantie. d. lib. 2. tit. 2. n. 17. & lib. 2. tit. 28. n. 70. Ratio est, quoniam si quod geritur, repugnat nomini ab agentibus imposito, à verbis recedit, & secundum substantiam contractus

contractus judicatur, l. cum ma. u. sta 80 §. ff. de contr. empr. l. si solum 6. ff. de prescrip. verbis, ubi à donatur 27. ff. de donat. a. l. mor. is. Cyriac. tom. 2. n. 1. over. 254. num. 7. cum se 9. Gutier. n. 4. Matienq. num. 5. Boet. num. 2. Purpurat. in l. 2. in prin. n. m. 5. ff. de cert. eta. Bald. in rubric. C. de jur. emp. yibeu Barbatio r. rubric. in Decr. 1. de o. ar. & con. ut. ol. ul. l. 1. Clar. re. ep. ar. re. n. §. Em. hytens. §. q. 1. in fine, Menoch. d. pref. 104. ex. num. 48. 7. pref. 105. n. 10. 11. 12. ubi hoc ita dicitur, quia falsa demonstratione, vel nominatione, rerum veritas immutari non potest; l. cum falsa 5. C. de jur. & fact. in r. ant. Inde provenit, ut cum in contractibus, de quo agimus repugnet nomen permutacionis, & in quo maxima pecunie quantitas pro re datur, venditio celebrata contra verè contrahentium censetur; nec de re, quæ cum pecunia datur, curandum est, quæ eum exigua sit, accedit pecunie; contractus autem ab eo, quod principale est, nam utam fortitur, ut præf. i. DD. asserunt. Idemque per contrarium dicendum est; ubi contrahentes dixerint vendere, cum res multum excedit pecuniam, quæ cum ea datur, non enim erit venditio, sed permutatio.

46 Sed hæc erant limitanda, si ex mente contrahentium appareat ita voluisse contractum expressim celebrare, ut in aliam minime consentirent, tunc enim si verba actus substantiæ sint contraria, nihil agitur, nec contra voluntatem agnitionum sustinebitur, quod gestum est, alio modo quam illi expresserunt, atque ita intelligi debet communis doctrina, cum malis per Tondutum tradita supra, ca. 69. num. 16. cum seqq. quæ superius dicta videntur evertere; at cum simus in dubio, actus d. bet interpretari, ut po ius sustineatur, quàm periat, l. quoties, a 2 ff. de reb. d. batque ita presumitur, contrahent. s. voluisse actum eo modo facere, quo melius subsistere posset, quamvis in nomine erraverint.

Ibi: Quid si res, & pecunia aequales sint.

47 Si quas aas omnimoda sit inter pecuniam & rem, quæ cum illa datur, ut ita parvus sit excessus, ut pro nihilo habeatur, & contrahentes nomen contractus non expresserint, triplex est sententia, Prima receptor habet contractum permutacionis intelligit cum Bartolo sentiunt Menoch. d. lib. 3. pref. 39. num. 2. Ouald. ad Donellum l. b. 1. c. 1. lib. K. Tiraque. de retr. act. ligna. r. §. 30. et. l. 1. num. 13. Richardin. §. Item permutacionis, 15. l. s. de emp. Bertachin. ubi proxime, Cyriac. d. contr. over. 169. num. 11. Ant. Gom. d. r. m. 10. in fine, Exca de pat. n. 5. 6. vers. Tertius casus, & alios laudat Pinell. sup. n. 5.

Ibi: Verius tamen est.

48 Secunda, cui D. Covar. adheret, docet, pro parte venditionis, pro parte, permutacionis esse contractum, hanc amplectuntur Card. Lug. (in memorabil. v. r. b. contractus an in dubio; quam veram sentiunt, si pretii mentio in instrumento fiat, aut aliàs constet; pecuniam pretii nomine fuisse datam, Exca supra, numer. 5. 17. Purpurat. in l. 2. ff. si cert. pet. Ripa, ubi col. fin. nam ubi de pretio agitur, venditio contrahi præsumitur, l. si. C. de præd. Decurion. lib. 10. glof. verbo, acceptat. in capud Celsum §. Sed cum l. quima. ff. de dol. except. Athid. decis. 72. n. 9. Alciat. in l. 2. in princip. n. 26. ff. si cert. petat. Marfil. in col. fin. Menoch. d. lib. 3. pref. 74. Ferrer. in l. juris gentium in princip. num. 46. ff. de pati. Ipsam quoque admittunt, si species, pro qua res & pecunia datur, habe-

Ibi: Quo in loco Baldum adducit.

49 Tertia Baldi affirmat, hoc casu contrahi venditionem; cum quo ita tenent Alexand. in l. 1. n. 7. ff. si cert. petat. Curt. l. yn. in l. si pascenda, num. 11. C. de pati. & in eam inclinat Catelian. Lug. in memorabil. v. r. b. contractus an in dubio; quam veram sentiunt, si pretii mentio in instrumento fiat, aut aliàs constet; pecuniam pretii nomine fuisse datam, Exca supra, numer. 5. 17. Purpurat. in l. 2. ff. si cert. pet. Ripa, ubi col. fin. nam ubi de pretio agitur, venditio contrahi præsumitur, l. si. C. de præd. Decurion. lib. 10. glof. verbo, acceptat. in capud Celsum §. Sed cum l. quima. ff. de dol. except. Athid. decis. 72. n. 9. Alciat. in l. 2. in princip. n. 26. ff. si cert. petat. Marfil. in col. fin. Menoch. d. lib. 3. pref. 74. Ferrer. in l. juris gentium in princip. num. 46. ff. de pati. Ipsam quoque admittunt, si species, pro qua res & pecunia datur, habe-

batur venalis, Exca, ubi proxime, Pinell. num. 6. Matienq. n. 8. Sed si res, aut pecunia inter se aliquam notabilem differentiam contineat, nomina à contrahentibus non adj. edo, contractus ex eo quod præval. estimabitur; nisi, ut diximus, excessus valde sit exiguus, qui pro nullo computatur, Gutier. cum aliis, d. quæst. 30. num. 8. Gratian. ap. 206. n. 22. Ouald. ubi supra, Piehard. d. n. 15. Molin. disp. 336. n. 8. Pinell. n. 24. Boet. quæst. 114. col. 2. Dec. in l. im. gina. r. a. ff. de reg. jur.

45 Quæ omnia observatione sunt digna ad materiam re tractus, qui l. 7. tit. 11. lib. 5. Recopilat. d. tit. consanguineis, nec non ad gebalia-um tractatum, in quo multum interest, an venditio, vel permutatio celebretur, ut advertit Gutier. d. tit. quæst. 30. num. 6. Ad quæ vide Molin. d. disp. 336. n. 7. Dicastill. s. p. n. 63.

Veil. Secundo, ut ad institutum peculia eregrediamur.

54 Rationi huic respondit Fachin. d. c. 19. quod cum contrahens expressim donatum in claris, & ideo istis con- jecturis non est locus. Sed replicatur, quoad verba solum id esse verum, non quoad animum donandi, qui ex illis minime colligi potest, cum ex actio potius præsumatur voluntas donandi non adesse.

Ad Num. 10.

Ibi: Nec obstat, quod in dicitur.

53 Licet inter extraneos nonquam donatio præsumatur, Menoch. de arbit. ar. lib. 1. ca. 88. num. 1. ubi laudat, Carleval, d. tom. 2. tit. 3. disp. 23. num. 43. & diximus supra, l. b. 1. cap. 16. num. 73. Inter conjuges tamen, ob affectionem conjugalem secus est, l. uxori §. a 32 §. ubi ff. de legat. 3. & probavimus d. tit. cap. 16. numer. 67. quare latio in venditione contingens viro, uxori, vel potius liberalitati, quam necessitati tribuitur.

Ad Num. 11.

54 De hoc dictum est supra cap. proximo num. 16. ubi probatur, lationem in contr. etia venditionis, etiam jure gentium esse toleratam, & quare, & num. 19. quod etiam quoad forum externum de jure Canonico licet, quatenus in lædentem intra dimidiam actio, vel exceptio non datur, Adde Hermol. in d. l. 5. glof. 9. 21. Cyriac. controvers. 169. n. 13.

Ibi: Possunt sanè Legislatores.

55 Hanc potestatem permittendi mala, ut in jora vitentur, penes Legislatores esse, docent D. Thom. 2. 2. q. 93. artic. 3. Pat. Suar. de legib. lib. 3. c. 15. cum se. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 39. num. 2. Tiraq. de legib. consubial. l. 9. n. 2. Azor. inst. mor. lib. 5. q. 1. cap. 5. Caltr. de leg. penal. lib. 2. c. 9. Leonard. de iur. quæst. 6. num. 25.

56 Ex hoc, in veteri Testamento Moyses Hebræis repudium quamvis illicitum permisit ob majus malum vitandum: ne scilicet mariti propter duritiam cordium uxores sibi exolas, quas expellere non possent, encarent; quod insinuat illo Mathai cap. 19. Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere uxores v. stras. Quod & refertur Marc. c. 10. atque ita sentiunt D. Hieronym. Beda, Theophil. Enthym. in d. cap. 19. Tertullian. de monogamia, Origen. r. alt. 7. in Mab. Alfonso Castro supra cap. 11. in 3. princip. argum. Sot. in 4. disp. 3. quæst. 2. art. 2. con. luf. 2. Tiraque. ubi proxime, d. tit. 1. 9. glof. 1. num. 5. Navar. cons. 3. in fine, de convers. conjugator. in novis. Pet. Gregor. Synagma. jur. part. 1. lib. 9. cap. 16. nu. 1. & part. 3. lib. 22. cap. 3. num. 22. Secundum quos Judæi dimittere uxores, etiam juxta legale formam peccabant, id tamen quoad forum externum impunitum relinquebatur. Quamvis alii multi, & gravissimique Interpreses in ea sint opinione, ut Hebræis repudium fuerit permissum, tanquam licitum, nulleque modo peccarint per legitimum uxorum dimissionem.